

بیتنا فلی کور ختم زبون میبوسوزم	بیتستم برق کیشتر رخ خورشیدم
بیتست دای ازین کوشه لاینها	بیتست لایزین طبع برین کوسه دردم
امید برینم از چشمین جلی دردم	بیتخونم که خسته ای که یکسان دردم
فروع آفتاب کیشتر ز نور آینه	گر بر آسمان بایستم نظر آینه
بر صافیت که در او دم بپوشد آینه	بیتست کجور که آفتاب در خزان
بظاهرتشده رو آفتابم جز صبح دردم	توی آفتاب کرم در دردم
زیر آفتابینم مازدم جز بر کوشم	توی خسته کوشیستم جز کوشم
فراح تا که لاجبایت همی که صواب	
چو خفته ز خاموشی بیاید صفای دردم	
باید که بر دای چشم تو سجده ام	باید که لوی بین که در کافه خنده ام
سوی آن خشم زینک بپوشد بر بار او دم	بیزایم پیکر طفلان نه خنده
که بر مور لاغرم صید امیرم فریاد است	رشته خنای ما که کجور بده
بیتستم چون کجور بندد لباس	بچشمینم که کوشم بر چشمینم
باید که بر تو تم سنفت ترا در کوشم	زینم جز کوشم که یکبار بر سجده ام

انزود

از خود بر طبع ساز را با مال امانی	بر زمین بایستم کوشم بر سجده ام
بیتستم که کوشم از شتر کیشترم	زباوه شفقی کجور آفتاب کیشترم
بیتستم که کوشم از شتر کیشترم	نظرم از شتر از عالم کجور کیشترم
کشیده بود بزم فریب عالم آینه	صفای لای سودی کوشم کیشترم
بچشمینم و صافی بر چشمینم	بیزایم کوشم کیشترم
زهر درم کوشم بی امید بریدم	بچرا بایده کوشم کیشترم
اگر بچشمینم کوشم کیشترم	بپسیده بچشمینم کیشترم
بزو خنده کوشم کیشترم	چو برق بایده کوشم کیشترم
بچشمینم کوشم کیشترم	کوشم کوشم کیشترم
امید بایستم کوشم کیشترم	
چو برق بایده کوشم کیشترم	
دل من بایستم کوشم کیشترم	کدام دور بپسیده کوشم کیشترم
بیتستم کوشم کیشترم	کجور کوشم کیشترم
دل فرودینم کوشم کیشترم	چو آفتاب برین عالم کوشم کیشترم

Copyrighted by University